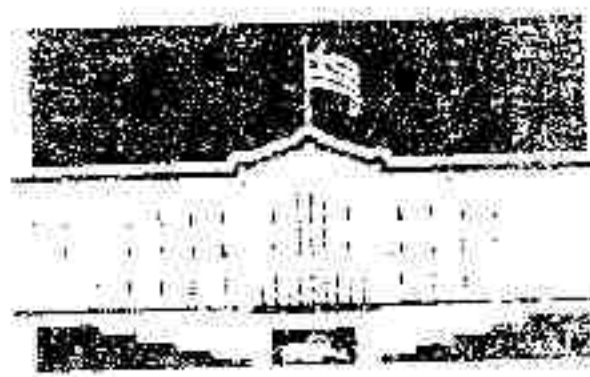
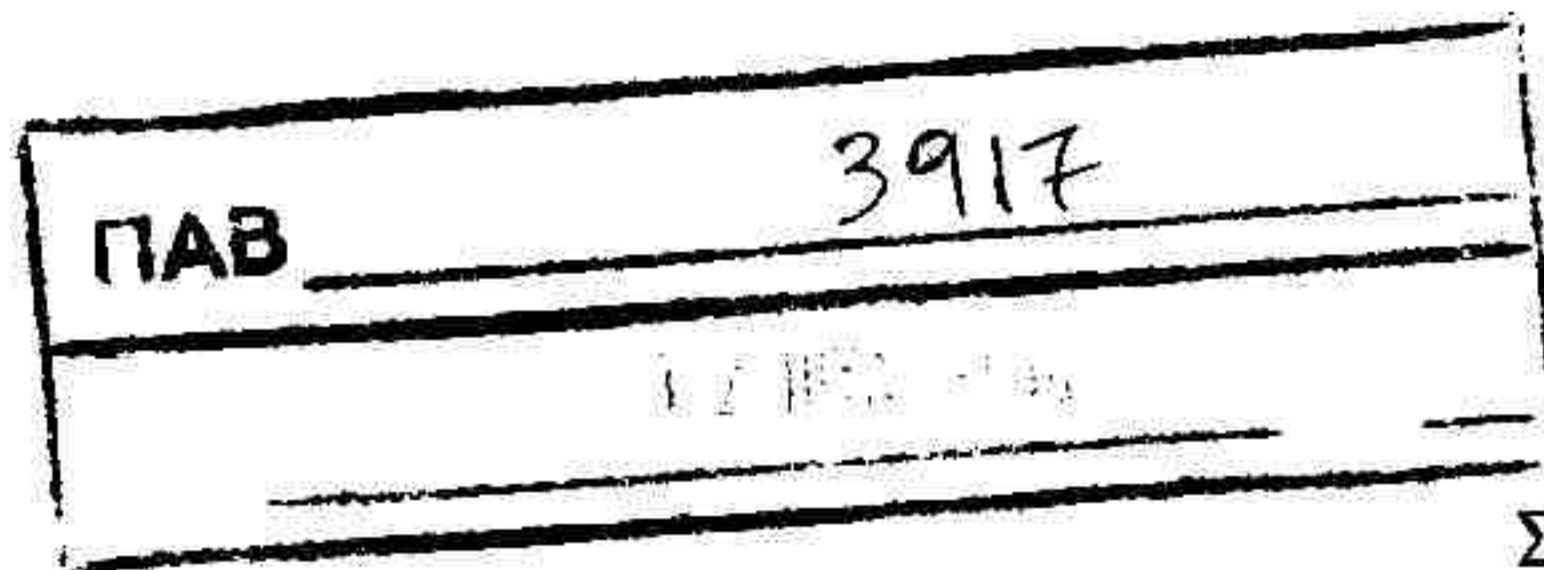

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Α. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Κεφαλληνίας & Ιθάκης - ΠΑΣΟΚ

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Βουλευτή Κεφαλληνίας & Ιθάκης Σπυρίδωνα Μοσχόπουλου
Προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Θέμα: Διάρκεια κυνηγετικής περιόδου

Οι φημολογίες το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου κλπ έχουν προκαλέσει έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας που απαριθμεί 230.000 μέλη σε όλη την Ελλάδα.

Οι ενώσεις των κυνηγών συνδράμουν στην προστασία των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος. Εξάλλου η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που, με αποκλειστικά δικούς τους πόρους και καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού, αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Επίσης το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στη χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Θεωρώ ότι οποιαδήποτε αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου που θα άλλαζε την υπάρχουσα κατάσταση στον τομέα αυτό δεν θα ωφελήσει.

Αθήνα, 6/7/2010

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Σπυρίδων Μοσχόπουλος

**ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ**

ΠΡΟΣ:

**Βουλευτή Κεφαλονιάς & Ιθάκης
Κο Μοσχόπουλο Σπυρίδων**

**ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ 29 Ιουνίου 2010
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.: 41/ 29-06-2010**

**Διαδ. Κων/νου 76
Αργοστόλι, ΤΚ 281100
Κεφαλονιά
Τηλ.:2671028600**

**ΘΕΜΑ: «Διαβιβαστικό συλλογής διαμαρτυριών για τις δυσμενείς συνθήκες του
κυνηγιού»**

Σας διαβιβάζουμε 19 υπογεγραμμένες διαμαρτυρίες από φορείς και συλλόγους του νομού μας που συμπαρίστανται στο μέρος των κυνηγών. Παρακαλούμε όπως προωθήσετε τις θέσεις μας στο ελληνικό κοινοβούλιο με την συμπαράστασή σας και πράξετε τα δέοντα για την διατήρηση του κυνηγιού.

Εκ μέρους του ΔΣ
του
Κυνηγητικού Συλλόγου
Αργοστολίου

-Ο-
Πρόεδρος του
Κυνηγητικού Συλλόγου Αργοστολίου

Κοσμάτος Σπυρίδων

-Ο-
Γεν. Γραμματέας του
Κυνηγητικού Συλλόγου Αργοστολίου

Βαρδαράματος Γεράσιμος

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Δήμαρχος του Δήμου ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

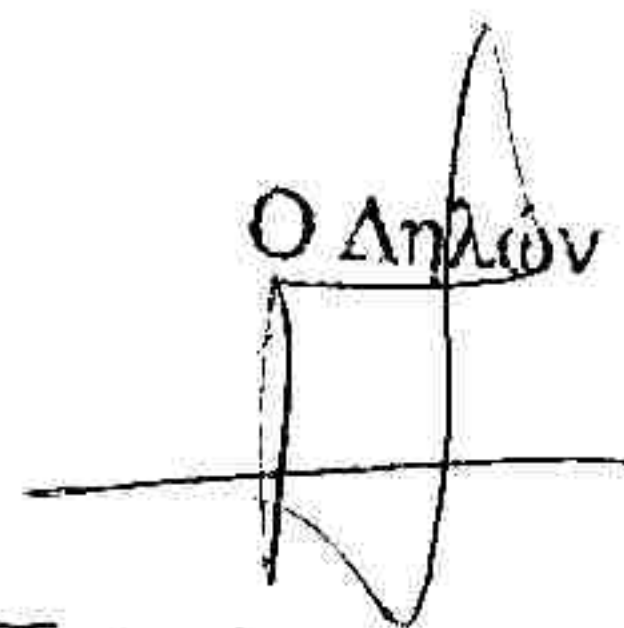
Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

13/6/2010

Ο Δήλων

Γιώργος Τουλιάς
Δήμαρχος Αρροσταλίου

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Δήμαρχος του Δήμου ...ΝΕΙΒΑΘΟΥΣ... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

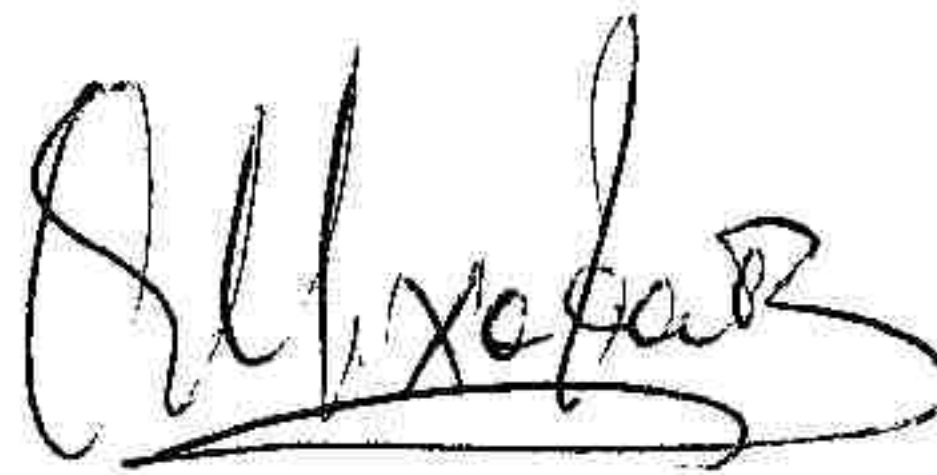
Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

12 / 6 /2010

Ο Δηλίων

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΗΜΟΥ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρωτοβούλ...ΤΗΛ...ΚΟΙΝΩΝΙΑΤ...Θ.ΜΑΘΩ... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υδροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

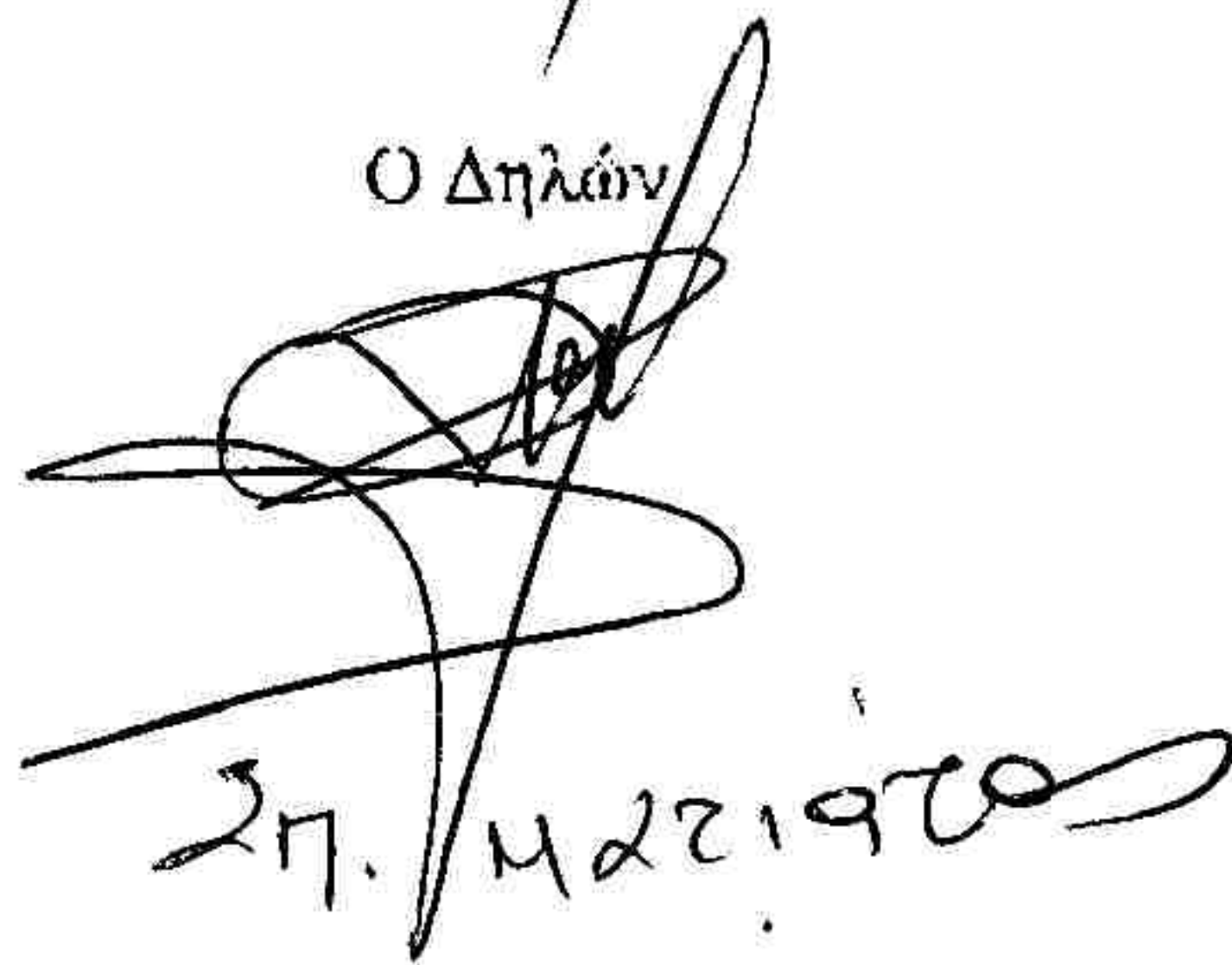
Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

15 / 6 / 2010

Ο Δηλών

ΓΡΟΕΔΡΟΙ ΚΟΙΝΩΤΗΤΑΣ ΟΜΑΔΩΝ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

^{ΑΝΤΙ} Ως Δήμαρχος του Δήμου ...ΣΑΜΗΣ..... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

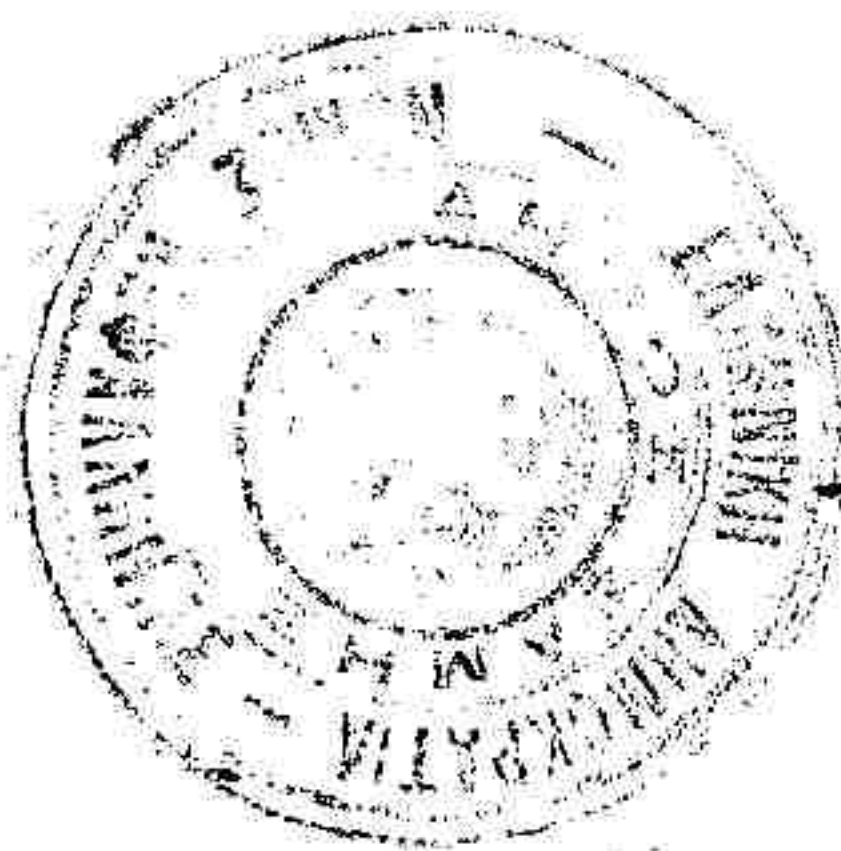
Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

ΣΑΝΗ 181 / Σ/2010

Ο Δηλών

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ελλάδας

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρόεδρος... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των παρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμυιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

14/6/11 12010

Ο Υπουργός

Γεωργίου Παύλου Κων/νος

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΤΙΡΟΚΛΕΡΟΙ & ΟΡΦΑΝΟΙ ΒΙΩΠΑΡΑΓΩΓΩΝ και ΗΓΓΡΟΒΙΟΤΟΠΩΝ Κρατών
έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω επανειλημμένα άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής συνοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16/6/2010

Ο Δηλών

Γε. Σ. Μινέρω

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΒΙΟΠΑΡΑΓΟΓΩΝ
& ΑΓΡΟΚΤΗΝ/ΦΩΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
ΑΦΜ 999414461
ΔΟΥ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρόεδροι της ΕΠΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΙΘΑΚΗΣ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

11/6/2010

Ο Διευθυντής

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Πρόεδρος Ε.Π.Σ ΚΕΦ/ΝΙΑΣ-ΙΘΑΚΗΣ
Μέλος του ΔΣ/ΕΠΟ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ~~ΕΠΙΧΕΦΑΛΗΛ.Τ.Τ.ΑΡΑΜ.ΞΗΛ~~ Ν.Σ. ~~ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ~~,
έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω
άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που
προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην
πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου,
είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική
προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην
πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις
των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του
δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η
άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν
αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι
συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και
πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει
την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες,
προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί
αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια
δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική
οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

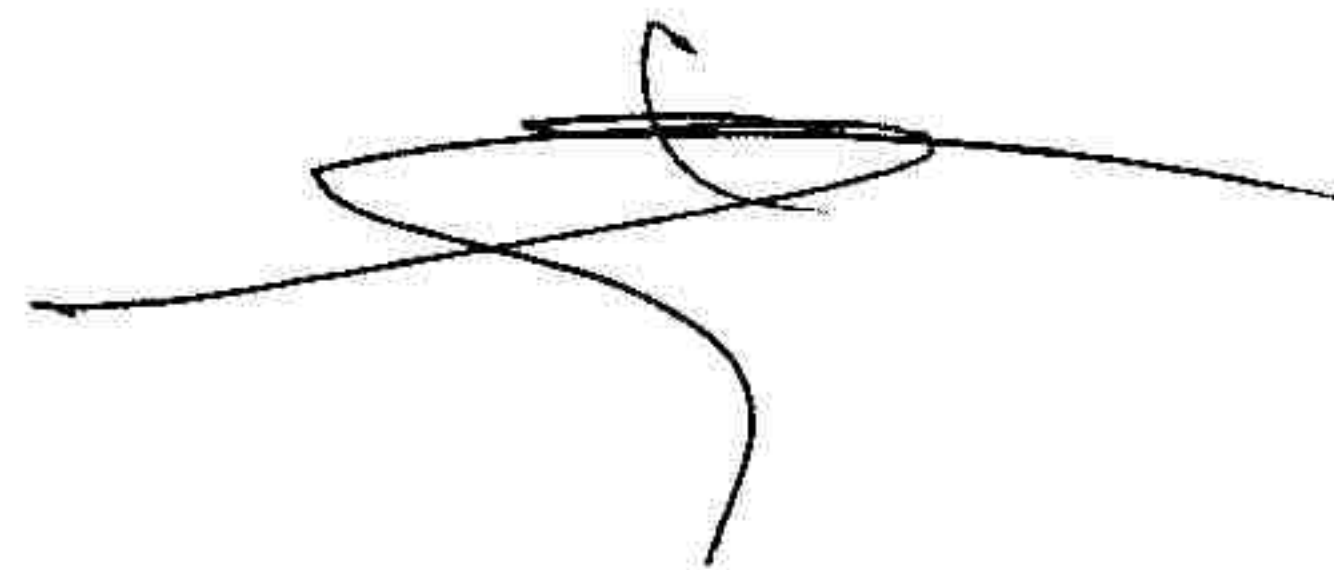
Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμειεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16 16 /2010

Ο Δηλών
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΚΚΟΛΗΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΑΥΤΟΜΟΙΡΕΥΜΑ
ΝΟΥΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΥΣΒΟΥΛΙΟΥ
ΧΕΡΣΟΝΗΣΙΑΣ
ΙΘΑΚΗΣ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρόεδρος του Ελληνικού Ορεινού Συλλόγου έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Αλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυλούνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16-6-1 /2010

Ο Δηλών

Μιχαήλ Μερκούρης.

Πρόεδρος.

Γεν. προεργαστηριακή Επιτροπή

Κατ'Α.Φ.Σ. & ΙΟΑΕΦΕ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρωτοβούλ... Τοι... Εμπορικών... ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ... ΚΕΦΑΛΟΠΟΙΙΑΙ ΙΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμειώνονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

12 / 6 / 2010

Ο Δηλών

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΗΜΟΥ ΠΕΙΒΑΘΟΥΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΚΙ ΙΘΑΚΗΣ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

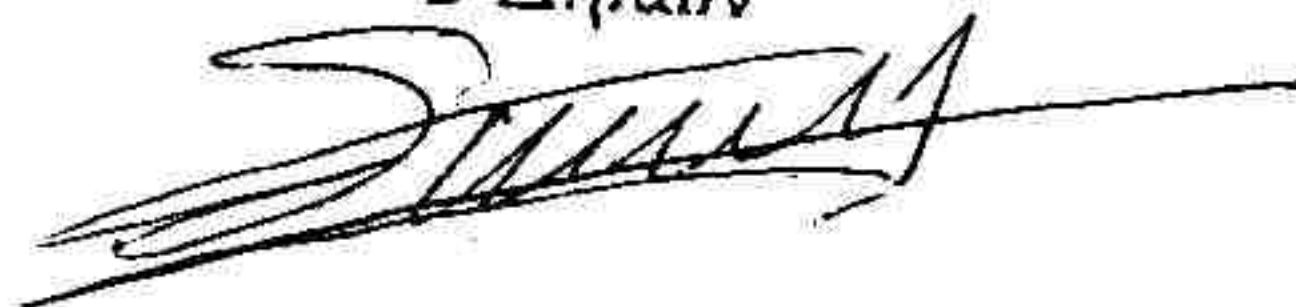
Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

10-67 /2010

Ο Δηλών

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΠΑΘΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΡΟΤΩΝ
Η ΚΡΑΝΗ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ~~ΠΡΟΕΔΡΟΣ...ΤΟΥ...ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ...ΕΥΜΕΛΩΝ...ΠΗΡ/ΚΟΥ...ΕΣΩΜΑΤΟΣ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ~~ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμειούνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

ΑΡΓΟΕΤΟΛΙ 20/6/2010

Ο Δηλών

ΑΘΩΣ ΧΙΟΝΤΣΙ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΓΡΗΜΜΑΤΙΑΣ Ν.Ε. ΓΑΪΟΚ ΚΕΦ/ΜΗΛ Κ' ΙΘΑΚΗΛ... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπερίσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

17 / 6/2010

Ο Δηλών

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ν.Ε. ΠΑ.ΕΟ.Κ.
ΚΕΦΙΛΙΩΣ Κ' ΞΘΑΡΗΣ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως *Πρόεδρος... Ναυτιλίας... Ομίλου... Αγροτικής* έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσω από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμεινούνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

Ε.Θ. Δήλων

/2010

Α. ΝΙΦΦΑΤΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Γραμματέας Τ.Ο. ΠΑΕΟΚ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16 / 6 / 2010

 Δηλίων

ΝΙΚ. ΔΡΑΚΑΤΟΣ

Γραμματέας Τ.Ο. ΠΑΣΟΚ

Δημοτικού Διαμερίσματος Αρχαγορείου.

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΠΡΟΕΔΡΟΣ...Τ.Ο.Ν...ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΑΛΙΕΩΝ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υδροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμειεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16 / 06 / 2010

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΕΡΑΥΤΕΧΝΩΝ ΑΛΙΕΩΝ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρόεδρος της Πελοποννησιακής Ομοσπονδίας έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υδροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

Αργολίδα 11^η / 16 / 2010

Ο Δήλων
Σπύρος Γεωργιάδης
Πρόεδρος Ένωσης
Γεωλόγων Κεφάλαια &
Ιθακήσις

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ημετέρος μέλος Ε.Π.Λ.Σ.Κ.Ι. έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής συνοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

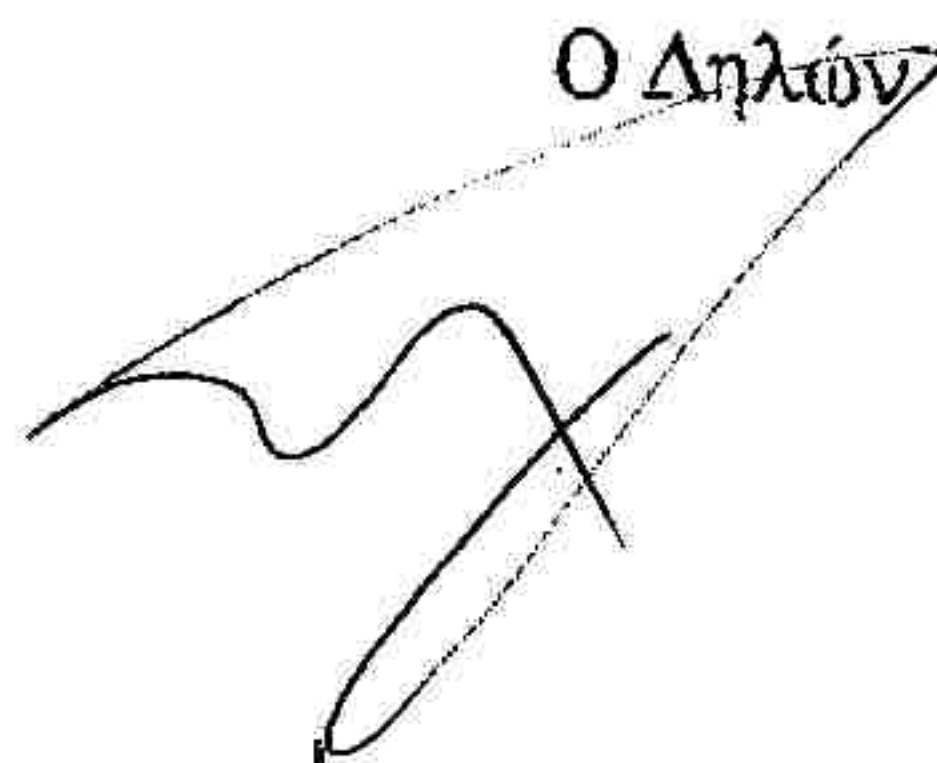
Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στινή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

Αρχοπ. 22 / 06/2010

Ο Δηλών

ΦΩΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΦΩΤΗΣ ΠΡΕΣΒΗΤΗΣ

ΛΗΘΩΙΚΑ ΣΕΜΑΤΩΡ

ΚΑΤ/Ν.ΑΕ - ΙΘΑΜΗ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΓΝ ΚΕΦ/ΝΙΑΣ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

21/6 / 2010

Ο Δηλών

Γ. Α. ΑΙ. ΑΓΕΑ 122 ΕΠΑΡΧ

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελειωμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυλούνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.